

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofci Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 25 mai 2021, în cauza penală în privința lui

Coițan Victor XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în r-nul XXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.06.2020 - 12.03.2021;

Instanță de apel: 08.04.2021 - 25.05.2021;

Instanță de recurs: 02.09.2021 – 26.01.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 12 martie 2021, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Coițan Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a admis cererea procurorului și s-a încasat din contul inculpatului în beneficul statului suma de 640 lei cu titlul de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Coițan Victor pe 18 ianuarie 2020, în jurul orelor 17:00 fiind în stare de ebrietate, aflându-se la domiciliul său situat în satul XXXXX, în rezultatul unui conflict apărut între el și mama sa, Coițan Elena, cu care conlocuiește și care în corespundere cu prevederile art.133¹ Cod penal, este membru de familie, având scopul săvârșirii violenței în familie, intenționat, a apucat-o de păr pe ultima, îmbrâncind-o la pământ, i-a aplicat lovituri cu pumnii în regiunea capului, după care intenționat cu piciorul său, a apăsat peste piciorul victimei, fracturându-l cauzând astfel, conform raportului de expertiză judiciară nr.XXXXXX din XXXXX, fractură așchiată 1/3 inferioară a fibulei stângi cu compresie și deplasarea fragmentelor, edem regiunea gleznei. Stare după prepoziția deschisă a fragmentelor.

Leziunile corporale menționate puteau fi produse la acțiunea traumatică a unui corp contondent dur la lovire sau compresie, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, individualizată prin - „*Acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății*”.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Coițan Victor să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și suspendarea executării pedepsei în baza art.90 Cod penal pe un termen de 3 ani.

În motivare, procurorul cu trimitere la prevederile art.61 alin.(2) Cod penal a indicat că, pedeapsa stabilită lui Coițan Victor nu-și va atinge scopul prevăzut de lege. Inculpatul, eventual, poate comite alte fapte ilicite, din care motiv în privința lui urmează a fi aplicată pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei conform art.90 Cod penal, atât în vederea reeducării, cât și în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni.

În acest context, procurorul a invocat că, fiind analizate probele administrate și ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal, se atribuie la categoria de infracțiuni grave, lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute la art.76 Cod penal și prezența circumstanțelor agravante la stabilirea pedepsei conform art.77 Cod penal și anume săvârșirea infracțiunii cu bună știință profitând de starea de neputință cunoscută a victimei care se datorează vârstei înaintate, săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului Coițan Victor urmează a fi stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 25 mai 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, instanța de judecată a dat o apreciere corectă calificării infracțiunii comise de către inculpatul Coițan Victor vinovăția căruia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal nu este contestată de către părți și se confirmă prin materialele dosarului, precum și cu probe administrate atât la etapa urmăririi penale, cât și stabilite de către instanța de fond în ședința de judecată.

Referitor la individualizarea și stabilirea pedepsei instanța de apel cu trimitere la prevederile art.art.7, 61 și 75 Cod penal, a menționat că pedeapsa aplicată inculpatului Coițan Victor în baza art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, instanța de fond a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, date despre personalitatea inculpatului, și anume faptul că acesta se căiește sincer de cele comise, a recunoscut vina integral și lipsa pretențiilor de ordin material și moral. S-a ținut cont că, inculpatul se caracterizează satisfăcător la locul de trai, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află și nu are antecedente penale și prima instanță legal a

ajuns la concluzia privind inoportunitatea executării de către el a pedepsei sub formă de închisoare, întrucât corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate.

De asemenea, instanța de apel a notat că, concluzia instanței de fond este oportună, corectă și echitabilă privind stabilirea și aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, de către inculpatul Coițan Victor. Or, această pedeapsă este corespunzătoare faptei comise, dar și având în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a careva acțiuni ilegale. Totodată, ținând cont de faptul că pedeapsa are drept scop reeducarea condamnatului, aceasta din urmă nicidecum nu trebuie să creeze careva suferințe fizice și psihice, persoanelor atrase la răspundere penală, fapt care denotă că sancțiunea dată va avea un efect pozitiv asupra conștientizării de către inculpatul a pericolului social al acțiunilor comise.

Prin urmare, instanța de apel a statuat că, pedeapsa individualizată de prima instanță, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

5. Procurorul a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către curtea de apel în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea cerințelor sale a menționat că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele complet și obiectiv probele administrate la dosar, just a încadrat fapta comisă, corect ajungând la concluzia despre vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.201¹alin.(2) lit. c) Cod penal.

Însă, la stabilirea pedepsei, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu aplicarea pedepsei în formă de muncă neremunerată, aplicată de către instanța de fond.

Cu trimitere la prevederilor art.art.7, 61 alin.(2) și 75 Cod penal, procurorul a subliniat că, sancțiunile penale, pentru a-și atinge scopurile și pentru a avea eficiență funcțiile lor trebuie să fie corect individualizate, motiv pentru care individualizarea pedepselor constituie un principiu de bază a dreptului penal.

Astfel, instanța de fond și instanța de apel nu au luat în considerație lipsa circumstanțelor atenuate, prezența circumstanțelor agravante, și anume comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, săvârșirea infracțiunii cu bună știință profitând de stare de neputință cunoscută a victimei care se datorează vârstei înaintate.

La acest compartiment, procurorul a indicat că, atât în procesul urmăririi penale cât și în procesul examinării în fond au fost stabilite lipsa circumstanțelor excepționale cât și celor atenuate, iar comportamentul inculpatului care după comiterea infracțiunii nu a întreprins nicio acțiune pentru a acorda ajutor mamei sale, nu a cerut scuze pentru acțiunile sale, ne arată atitudine cinică a inculpatului față de consecințele ale acțiunilor sale.

Așadar, în cauza dată nu există și nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului Coițan Victor ce ar permite de a concluziona că corectarea lui este posibilă fără stabilirea pedepsei în formă de

închisoare cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține că recurentul critică decizia instanței de apel la capitolul individualizării pedepsei, temeiul pentru recurs care este prevăzute la pct.6 și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de

circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, prima instanță cât și instanța de apel au acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, totodată că inculpatul și-a recunoscut vina, că este prezentă o circumstanță atenuantă – căința sinceră, gravitatea infracțiunii săvârșite de Coițan Victor, care face parte potrivit prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal, care se caracterizează satisfăcător la locul de trai, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află și nu are antecedente penale.

Colegiul penal ține să menționeze, că prima instanță cât și instanța de apel la emiterea hotărârilor au ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

La fel, Colegiul penal amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea în cursul procesului.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei nu este un drept al inculpatului sau a procurorului, ci o prerogativă a instanței de judecată care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În acest context, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de procuror în cererea de recurs, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

În altă ordine de idei, Colegiul penal ține să menționeze că, solicitările procurorului sunt confuze și contradictorii, deoarece pe de o parte solicită să fie casată decizia curții de apel prin care a fost aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare și suspendarea executării acesteia în temeiul art.90 Cod penal, iar pe de altă parte solicită să fie menținută hotărârea primei instanțe care la fel a aplicat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a executării pedepsei nu sunt incidente cauzei

deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 25 mai 2021, în cauza penală în privința lui *Coițan Victor XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 februarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie